

Albina

Revistă Enciclopedică Populară
Apare în fie-care Duminică

No. 24.

Abon. în țară pe an Lei 5 $\frac{1}{2}$ Abon. în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 $\frac{1}{2}$ Un număr . . . . . 15 bani
Pentru anuniuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
Manuscrisurile nepublicate se ard

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Oțescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moșca
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Tașcă
Gr. Teodosiu.

S U M A R :

Dr. C. I. Istrati, Două circulări. — Un Inginer Silvic, Taninul în pădurile noastre. — Gh. A., Dumitru Cantemir. — Grig. Teodosiu, Cinstea omului. — Apel. — S. Vechiu, Ingrijirea vitelor. — Moș-Neguș, Cauciucul. — Irmia Popescu, Cum se vindecă ariceala. — P. G..., Podul peste Dunăre. — V. S. Moșca, Lucrările de întreținerea cartofului. — Hristea N. Tapu, Din popor: Tiganul și putina cu lapte. — Radu, Sfaturi pentru îmbrăcăminte, Căciula și pălăria. — Rezistența semințelor la frig. — Un oraș de marmură albă. — P. Dumitru, Să nu credeți în strigoii! — G. T., Cronica săptămânii. — Informațiuni. — C. C. Pop.-Tașcă, Intimplările periculoase ale unui Marinar Frances. — Publicațiune. — Mulțumiri. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Intrarea lui Dumitru Cantemir la Iași — Cauciucul. — Podul peste Dunăre. — Pagina glumită: Cum se scapă un om de la înecare. — Ilustrații din roman.

Reclama e sufletul comerclului.

Mica publicitate a revistei Albina.

Revista noastră fiind cea mai răspândită dintre toate revistele periodice, pentru a pute fi folositori comerclului ca și abonaților noștri, deschidem o rubrică a *Micei publicități*, în care vom primi anunțuri de cel mult 15 linii cu 5 bani cuvântul, iar de la 50 cuvinte în sus numai cu 4 bani cuvântul.

Ori-cine dorește să facă un anunț să înainteze costul în mărci poștale sau prin mandat poștal Administrației noastre, 9 str. Mântuleasa.

Anunțurile se mai primesc și la agenția de publicitate Isidor Stern, str. Stavropoleos No. 15.

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cătoceeni. — București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brași, Pini austriaci, Thuia și altele. — Stupă, Trandafiri.

Cine voește să se îmbogățească în scurt timp să citească cartea:

CULTURA PRUNULUI

și
FABRICAȚIUNEA ȚUCII

DE
LUCA FORTUNATU

Se vinde la toate librăriile.

A APĂRUT

IN EDITURA TIPOGRAFIEI „MINERVA”

„Calendarul Minervei”

PE ANUL 1900

Cel mai frumos, cel mai instructiv și mai folositor Calendar românesc, o adevărată comoară de frumusețe și de cunoștințe variate și utile o carte de cultură indispensabilă fie-cărui Român

PREȚUL: LEI 1.50

Ori-cine va trimite suma de lei 1.50 la Tipografia „Minerva” Strada Isvor, 80, sau la Sucursală: Bulevardul Elisabeta, 11, București, va primi Calendarul Minervei franco.

A apărut:

Noua lege a timbrului și înregistrării

având un indice alfabetic amănunțit al tuturor taxelor și dispozițiilor din ea, întocmit de d-l avocat Alexandru Ducea.

Depositul general la Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, strada Dămnei, 16. Prețul 1 Leu.

DOUË CIRCULARI.

Având în vedere că principalul avut al Casei școlilor se compune din capitalurile mobiliare și imobiliare, lăsate de generoșii donatori, parte întru fericire repausați, parte în viață;

Având în vedere că mare parte din fondurile imobiliare nu sînt pe deplin cunoscute, de ore ce pînă acum nu s'au luat măsuri pentru facerea cuvenitelor inventarii și planuri.

Având în vedere că cea mai mare parte din testamente și acte de donațiuni sînt răspândite prin dosare, fără să fie adunate într'un registru anume, spre a se pute orî când și cu ușurință găsi când trebuie să se iea o măsură urgentă de administrație și în considerațiunea că actele generoșilor donatori trebuie aduse la cunoștința tuturor ca răsplată a frumóselor și patrioticele fapte sêvîrșite în trecut, precum și ca pildă și îndemn pentru viitor;

Decidem :

Art. 1. Să se adune și să se coordoneze în ordine cronologică toate testamentele și actele de donațiuni, tipărindu-se în întregime partea privitoare la donațiunea lăsată a se administra de Ministerul cultelor prin Casa școlilor, precum și anume pentru ce scop.

Fie-care act va fi precedat pe cât va fi cu puțință de biografia donatorilor.

Textul tipărit în aceste condițiuni și în formatul ce se va găsi mai potrivit va fi intitulat : «Cartea de aur a donatorilor.»

Art. 2. Pentru toate bunurile imobiliare se vor face planuri și inventarii amănunțite, iar pentru cele cari se vor găsi în indivisiune sau în proces, se vor lua măsuri urgente pentru grabnica terminare și punere în posesiune.

Art. 3. Acéstă lucrare se va face în cel mai scurt time posibil și cu cheltuiala administrațiunii Casei școlilor.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice (ss) Dr. C. I. Istrati.

* * *

Pentru a se da o mai mare solemnitate acordării orî-cărei distincțiuni, ce s'ar conferi membrilor corpului didactic primar ;

Noi Ministrul Cultelor și instrucțiunii publice,

Decidem :

Art. 1. Se fixéză douë epoce, pe fie-care an, când urméză să se facă distribuția medaliilor ordinelor, sau orî-cărei alte distincțiuni, la institutori și învățători. Acestea vor fi 24 Ianuarie și 10 Maii.

Art. 2. Inmânarea distincțiunii celui căruia a fost conferită se va face de revisorul școlar respectiv. El va fixă ziua când are să înmâneze decorația și brevetul.

Pentru institutori solemnitatea va avé loc în fața tuturor institutorilor școlii. Revisorul va încredință brevetul celui în drept și-i va pune în piept medalia, apoi va rosti o mică cuvîntare, arătând meritele decoratului.

Pentru învățători, revisorul școlar va chema pe primarul comunei, împreună cu consiliul comunal, pe preot și pe învățătorii din comunele învecinate, și, în fața acestei asistențe va încredință brevetul celui în drept și-i va pune piept medalia, apoi va rosti o mică cuvîntare arătând meritele celui decorat.

Ministru (ss) Dr. C. I. Istrati.

Taninul în pădurile noastre.

Sâmbătă séra 4 Martie corent, s'a ținut la societatea «Progresul Silvic» sub președenția d-lui Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Corónei, conferința d-lui I. Păunescu-Cârcea, chimist și profesor la Școla Specială de Silvicultură tratând despre: Taninul conținut în cója diferitelor specii de stejar și altor esențe forestiere din România.

Ca introducere, d-l conferențiar a început prin a arăta că țara noastră a făcut în ultimii ani progrese însemnate pe terenul chimiei aplicate ca și pe alte terenuri științifice. Așa că, unde pînă aci luam drept bune și consideram, pentru compoziția produselor noastre întrebuintate în industrie și comerț, datele analitice obținute în străinătate pentru produsele corespunzătoare d'acolo, ađi am început a studia și noi compoziția și calitatea produselor noastre pe o scară întinsă și a le stabili reputația în acest sens față cu produsele streine. Apoi arătând că, de și compoziția calitativă a diverselor produse e aceeași, compoziția cantitativă diferă și conchide că progresul chimiei nu ne mai lasă și nu e bine să ne lase a ne servi de datele streinătății pentru compoziția produselor noastre.

Constatând apoi că printre diversele industrii la cari dă loc exploatarea pădurilor, aceia a scórțelor pentru tăbăcit e fără îndoială una dintre cele mai importante și mai răspândite; intră în subiect, expunând scopul argăsirei sau tăbăcitului, efectele ce trebuie să producă argăsirea, arătând că dintre substanțele cu cari pôte fi efectuată operația tăbăcitului, sînt recunoscute ca avantagióse substanțele tăbăcitóre vegetale, întrebuintate în tăbăcitul veritabil sau cu scórță de stejar.

Conferențiarul a stabilit apoi ce sînt substanțele tăbăcitóre, taninurile sau acidiile tanice, expunând compoziția, clasificarea și proprietățile lor din punct de vedere industrial. După aceea enumără cari sînt substanțele vegetale prime ce conțin materii tăbăcitóre, ocupându-se în special de acelea asupra cărora a efectuat d-sa analize, ca: cójă de diferite specii de stejar, colțari în special și cójă de molid și mes-técán.

După ce arată apoi care scórță e cea mai bună și cea mai apreciată de tăbăcari, insistă mai ales asupra modului de conservare, arătând că scórța care a fost recoltată umedă, de la 14% tanin, a ajuns după 14 luni la 8%; insistă de asemenea asupra formării și producțiunii colțarilor, excelente materiale pentru tăbăcit, prezentând auditorului probe din fie-care fel de substanțe.

Înainte de a trece la determinarea valorii substanțelor tăbăcitoare, d-l conferențiar arată originea probelor analizate, recoltate de d-sa în persoană din diferitele păduri din jurul școlei speciale de silvicultură (ocolul silvic Cernica) și din păduri din jud. Prahova (ocolul silvic Mărgineni), relevând importanța ce presintă recoltarea probelor în condiții de a pute trage concluzii științifice și dificultățile ce se pot întâmpina cu această recoltare, dificultăți înlăturate prin extrema bună-voință cu care a fost primit și servit de toți d-nii silvicultori, constatând cu satisfacție interesul ce fie-care depune, când este vorba de lucrări științifice, pentru care d-l conferențiar aduce mulțumiri întregului corp silvic.

Presintă apoi auditorului o serie de diferite feluri de sticlucțe cu probe de diferite feluri de scórță pregătite pentru analiză, după care trece a arăta cum se determină valoarea — din punctul de vedere al conținutului de tanin — a diferitelor materiale întrebuițate în tăbăcărie. După ce expune metoda chimică întrebuițată și presintă toate aparatele necesare, arată rînd pe rînd modul cum se face fie-care determinare și ce constituție urmăzează a se determina pentru a ajunge la cunoștința cantitativă a taninului. Presintă apoi patru mari tablouri cu toate datele analitice obținute în cursul determinărilor, din cari apoi trage concluzii asupra formării și abundenței taninului după regiune, natura terenului, climă, etc., constatând în medie la stejarul pedunculat din regiunea de coline între 15—25 ani, 11,67% tanin cu maximum 12,37%; în regiunea de câmp la cer de 10^z ani 8,88%, de 30 ani 2,61%; la gârniță 9,34% la 10 ani și 4,91% la 30 ani.

Trecînd apoi la colțari și gogoși, insistă foarte mult asupra acestor produse, arătând că pentru 44—49% extract, conțin 33—39% tanin, expunînd apoi datele obținute asupra esențelor de molid și mestécăn.

(Sfîrșitul în No. viitor)

Un Inginer Silvic.

DUMITRU CANTEMIR.

Dilele trecute s'a serbat la Berlin împlinirea a 200 de ani de la întemeierea Academiei de acolo. Această împrejurare are o însemnătate deosebită pentru noi Români, fiind-că un mare scriitor din trecutul nostru, Principele Dumitru Cantemir, a fost membru al acestei societăți, ales în 1814, și, după îndemnul colegilor săi, a scris importanta sa lucrare despre Moldova.

Profităm de prilejul ce ni se oferă acum pentru a da portretul Principelui Cantemir și câte-vă notițe despre viața și scrierile lui.

Dumitru Cantemir, născut la 1673, a fost fiul lui Constantin Cantemir, care a domnit în Moldova. După ce învăță în țară cu un dascăl renumit pe timpul acela, Ieremia Cacavelas, fu trimis la Constantinopol, ca ostatic în locul fratelui său Antioch. Aci ascultă o sumă de învățați veniți din occident, învăță limba turcăscă, introduse notele de muzică la Turci și compuse chiar cântări religioase foarte prețuite de Turci. Cu chipul acesta își câștigă multe simpatii printre omenii sus-puși de pörtă.

La mörtea tatălui său, fu ales Domn de boeri, dar nu fu confirmat de Pörtă și continuă a sedé la Constantinopol. Când, la 1710, Petru cel Mare declară război Turciei, Cantemir fu rugat să primescă domnia Moldovei, socotit ca destoinic în conducerea armatei cât și ca om de încredere al guvernului otoman. Contrariu tuturor obiceiurilor, în loc să-i cêră bani, Turcii i-au dat un ajutor bănesc spre a se stabili în domnie.

Supêrat că peste cât-vă timp i s'au cerut sumele de cari fusese cruțat la instalare, s'a hotărît să dea o lovitură grozavă Turcilor, aliindu-se cu Rușii. Pe când lucră la podul ce i se ordonase să facă peste Dunăre, el îndemnă pe Petru cel Mare să trecă cu armata în Moldova; se vede însă că acesta nu l-a ascultat și a trecut mai târziu. Câtă-va vreme Cantemir s'a părut prieten ambelor părți, dar în curând a trebuit să iea pe față partida Rusiei, după ce făcuse un tractat prin care își asigură pentru familia sa domnia ereditară în Moldova.

Sörta armelor dete victorie Turcilor și Cantemir, cu o sumă de boeri partizani, fugi în Rusia, unde împêratul îl primi cu totă cinstea, îi dăruî câte-vă moșii, îl investi cu funcțiuni și titluri înalte. Ast-fel petrecu el pînă la 1723, când muri, după ce — rămas vădud — se căsătorise a doua óră cu prințesa Trubetzkoi.

Cantemir a fost un om foarte învățat; cunosceă multe limbi europene și orientale și prin lucrările sale se făcu cunoscut în totă Europa, ast-fel că Academia din Berlin (Societas Regia Berolinensis) îl alese membru la 1714.

Intrarea în Iași a lui Dumitru Cantemir.

Dumitru Cantemir a scris mult. Câte-vă din operele sale s'au pierdut; cu toate acestea numărul celor rămase este destul de însemnat.

În tinerețe a făcut pe românesce și pe grecesce o carte filosofică de puțină valoare («Divanul lumii cu înțeleptul său gâlcéva sufletului cu trupul»); mai târziu a publicat în deosebite limbi scrieri de istorie națională și altele.

Sub titlul de «*Hronicul Romano-moldo-vlahilor*» a făcut istoria veche a némului românesc, stăruind cu deosebire asupra originii lui latine. Lucrarea acésta se publică acum într'o ediție nouă de către Academia Română sub îngrijirea d-lui Gr. G. Tocilescu.

Tot Academia a dat la lumină și alte scrieri ale lui Cantemir. Ast-fel este curioasa lucrare pe care autorul a numit-o «*Istoria Ieroglifică*.» Vorbesce despre luptele pentru domnie și despre intrigile boierilor din principate pe vremea aceia. Spune că povestea lui nu va fi despre ómenî, ci despre animale. Aũ fost odată doué țări: una a fiarelor—împărăția leului; alta a pasărilor—împărăția vulturului. Prin cea d'întăiũ înfățișeză Moldova; prin cea de-a doua Muntenia. Tótă povestirea ne vorbesce despre luptele dintre fiare și paseri.

De asemenea un membru al Academiei nóstre, réposatul Papiũ Ilarian, a fost însărcinat să traducă din latinesce o altă scriere a lui Cantemir «*Descrierea Moldovei*;» iar George Sion, să facă un studiu despre lucrarea «*Evenimentele Cantacuzinilor și Brâncovenilor*.»

Trebue să pomenim încă o operă a lui Cantemir: «*Istoria creșterii și scăderii imperiului Otoman*,» publicată mai întâiũ în Englezesce, care a fost multă vreme în tótă Europa cea mai de sémă carte de consultat despre acel subiect

Aceste puține notițe despre viața și scrierile lui Dumitru Cantemir trebue să ne dea o mare învățatură.

Pe câmpul sciinței orî-cine are drept să lucreze și, dacă va face lucrări vrednice de luare aminte, el va fi cunoscut și numele lui va trece peste hotarele țării sale, fie și dintr'o țară cât de mică.

Precum un cronicar dicea odată: «*Nasc și în Moldova ómenî*,» tot ast-fel trebue să fim și noi încredințați că aũ fost și vor mai fi ómenî vrednici între noi, cari ne vor răs-pândi un nume bun și în țările streine. Atâta numai să ținem minte: Să muncim toți fără preget și cu încredere, căci *munca este comórá și pentru indiviđi în parte cât și pentru națiuni*.

Gh. A.

CINȘTEA OMULUI.

Săténul Radu Virógă vorbise cu un meșter din tîrgul Pechea să-l facă un cojocel. Când lucrul fu gata, el n'avu bani să-l plătesoă. Cojocarul însă mai pusese cu el în plug, și-l scia om de omenie. Îi dete cojocelul pe datorie, și-l răgăzui căte-vă țile, ca să-l aducă banii. Virógă îi mulțumi din suflet pentru încrederea ce-l o arătase și plecă.

Peste o săptămână, datornicul dete de parale și veni să plătescă. Ajungînd la ușa prăvăliorei, o găsi încuiată. Ciocăni de mai multe-ori cu ciomagul, dar nu primi nici un răspuns. Se uită pe feréstră, însă vedu că odaia eră gólă.

— Hm, țise el, s'o fi mutat. Dar unde?

Atunci auđi un glas subțire în apropierea lui. Se întórse. Lângă el se află un copil, care îi spuse:

- Nene, de geba bați.
- De ce, flăcăiașule?
- Cojocarul, care ședeă acolo, s'a mutat acum trei țile.
- Sciam asta. Dar poți să-mi spuți unde, flăcăiașule?
- Pe cea-laltă lume.
- Ce spuți!
- Așă! A murit de-o mórte năpraznică. Prea bea mult.

Virógă nu mai întrebă nimic. Plecă trist, la auđirea uritei vești. Nu trecu multă vreme și un gând rău, turburător de multe suflete, începú să-l ademenéscă.

— Ȑiua de ađi, cugetă el, mi-a mers de minune. Mi au rămas în pungă țece lei, fără de nici o muncă. Păcat și de bietul cojocar, dar ce pot face eu împotriva morții? Ei, bănișorii mei, stați tot la mine, mânca-v'ași!

Și pe când țicea aceste din urmă vorbe, își mângăia cu ochii cele cinci bucăți de argint.

— Nimeni nu scie că sînt dator cojocarului acești bani. Și mai la urmă, cine o să-mi cêră socotélă de ei, cine?

Acum veni rîndul altui gând, care îi trecu prin minte: un gând bun, care-l pătrunse.

Chipul lui Virógă, o clipă mai nainte senin și mulțumit se schimbase ca prin farmec. I se întunecase și luase un aer de grijă mare.

— Cojocarul va fi avînd nevastă, copil. Mi se pare că am și

vădut pe unul din ei. Póte că la mórtea meşterului nu le-a rămas nici o lăscae. Aceşti dece lei sînt pe drept ai copiilor, fiindcă îi datoram tatălui. E sciut că averea părinţilor trece asupra copiilor. Mă duc să-î dau lor.

El se întorse înapoi, după ce făcuse un drum bun, şi chiar se apropiase de casă. Nu strică nici odată jertfele pe care le face omul, ca să-şi împlinescă datoriile şi ca să nu-şi calce cinstea în picióre.

Pe cale se întâlni cu copilul care-î vorbise mai nainte. Acum erà întovărăşit de o femeie cu zăbranic mohorit. Ochii ei inotău în lacrimi, iar printre buze dicea către băiat:

— A murit şi ne-a lăsat pe drumuri. Ce-o să mă fac eu cu trei copii? Ce?

Erà femeea mortului.

Virógă se apropie de ea şi-î dise:

— Ține aşti dece lei. Îi datoram bărbatului d tale. Rău îmi pare că s'a întîmplat nenocirea. Dar bun e Dumnezeu!

Femeea luă cu lăcomie banii şi apoi răspunse:

— Suflet bun, îţi mulţumesc. Mj se pare pare că aceşti bani sînt de dar, aşá de mult îmi trebuiaú. Nu mai aveam în casă nici o para şi par'că Cel de sus te-a trimis. Tocmai mă duceam la nisce rude să le cer ceva împrumut.

Acum nu mai am nevoie câte-vă zile. Copiii nu-mi vor răbdá de fóme, pînă voiú găsi de lucru. Îţi mulţumesc, suflet bun!

Virógă se depártă. Erà împăcat în sufletul său. Inima îi erà ușorá ca o păsărea, căci nu-l mai apăsá nici un gând rău. Îi părea bine, fórté bine, că nu oprise munca şi banii altora, şi că ascultase de glasul lăuntric al conştiinţei sale:

— Din calea cinstei nu te da nici odată în lături! Numai aşá te vei puté numi făptură desávîrşită şi înţeleptá a bunului Dumnezeu.

Grig. Teodossiu.

A P E L

D-l G. B. Vancu, institutor la şcola primară de la «Casa corecţională Mislea» face un călduros apel d-lor autori, librarî şi altor persoane caritabile ca să dăruiască scrieri cu coprins *moral*, *naţional* şi *economic* pentru biblioteca acestei şcoli.

O vorbă gluméță, dar înțeleptă.

— Ce părere aveți despre băuturile spiritose excitative? întrebă un elev pe d-rul Babeș.

— Le socotesc rele, răspunse doctorul.

— Cu toate acestea unele din ele deschid pofta de mâncare.

— Nu ȕic ba, dar eũ sînt dintr'aceia cari susțin că *nu trebuie să deschideți nimic . . . cu chei false.*

INGRIJIREA VITELOR.

— Da bine moș Vasile! Trébă-ı asta ce mı-o făcu-și d-ta? Haı spune, ce tătarii făcuși trei ȕile la móră, ici, o palmă de loc.

— Heı! așa e, dragă nepóte! dar veđi nu tot d'a-una socotela cea de-acasă se potrivește cu cea din tîrg.

— Cum moș Vasile!

— Ia, cum am eșit afară din sat, numai mă trezesc că a stat boii din mers. Eũ mă uıtaiũ prin prejurul carului să ved de s'a stricat ceva. Când colo nimic. ıi porniiũ iar la drum; mai merseiũ ca o bătae de pușcă, ei iar a stat; ıi porniiũ din nou, mai făcură iar cãți-vă pași, când colo ei iar aũ stat; și tot așa m'am chinuit cu ei, atât la ducă cât și la întors. Jacă de ce am întârziat așa de mult.

— Bine, moș Vasile, dar d-ta datu-ți-ai socotelă de ce boii nu puteati să mérégă într'o întinsóre și mereũ staũ pe drum?

— Ba de loc.

— Ei! iacă să-ți spun eũ. Dacă boul trage tóte greutateile cele mari, precum și plugul după urma căruia curg tóte bogățiile nóstre și a țarei întregi, ce trebuie în schimb să facem și noi pentru el?

— Să-ı dăm și lui mâncare mai la timp și apă la vreme, alta ce să-ı faci!

— Bine moș Vasile; dar când sciũ că după urma plugului se hrănesce tótă suflarea, și el e acel ce pórtă plugul; nu trebuie să-ı dăm o hrană mai bună, mai ales în timpul iernei, precum și o îngrijire cât se póte de bună? Cum vrei să mérégă dacă nu-ı dai

ca hrană de cât pae, ciocane, și din când în când câte o mână de mohor. Îi dai d-ta ceva mâncare alésă ca: lucernă, trifoiu sau ghisdeiū? Îi țesăli d-ta în ȗilele de iarnă măcar odată pe ȗi? Îi dai un așternut cum se cade? are el un grajd bun și călduros făcut în condițiunile cele mai bune? Ai făcut tóte acestea pentru boii d-tale moș Vasile?

— Ba drept să-ți spun, nepóte, la de acestea nici nu m'am gândit. Le-am dat ceva dinainte și atâta tot. Eū am căutat să-mi facă mai mult trébă.

— Eī veȗi că nici tréba nu ți-o fac cum trebuie și nici boii nu sînt boi; dacā n'ei urmā cum ți-am spus, aū să cadă pe drum și atunci ai să-ți aduci aminte de vorbele mele și o să te aud ȗicēnd: dā-mī, Dómne, mintea Moldovanului cea din urmā.

S. Vechiu.

Din poveștile lui Moș-Négu.

CAUCIUCUL.

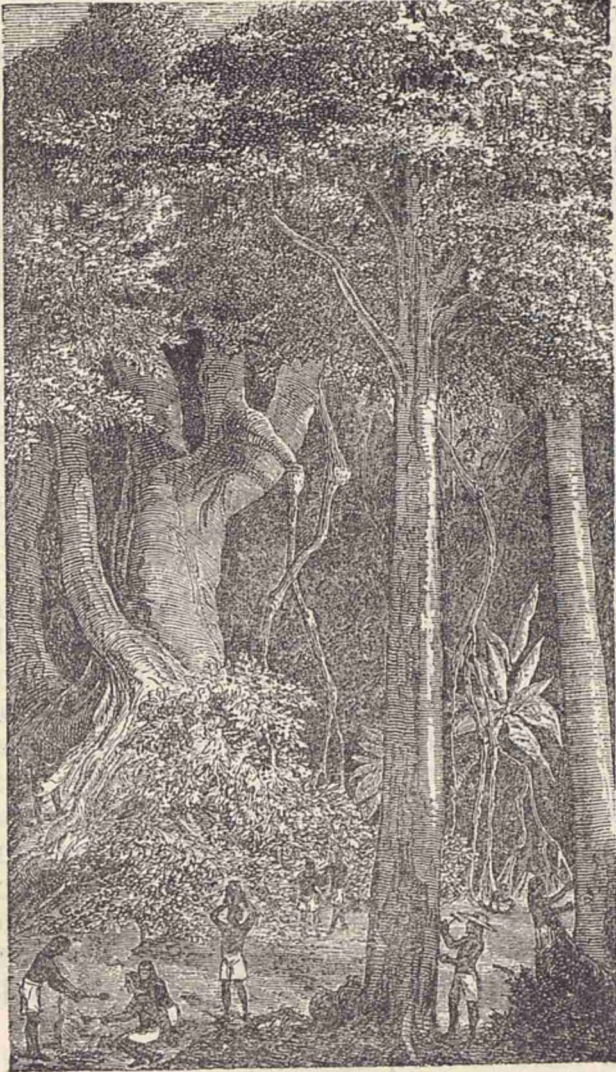
— Vēȗșī ce frumos umblā pe Podul Mogoșóiei trāsura aceia? Par-cā sburā, nu alt-cevā!

În adevēr prietenul mieū Tānase, moșnég ca și mine, dar care vine în Bucurescī numai din an în paște, aveā dreptate să se mire, căci roȗile trāsuriī pe care o vēȗuse aveāū împrejur câte un tub de cauciuc prins de ele.

Ciudată e și industria asta! Mare bine aū făcut omeniriī aceia carī aū înlesnit comunicaȗia. Poftim! Și-aduce în Bucurescī lucruri carī se gāsesc tocmai prin America, adevērat peste mări și țări!

Cauciucul e o zémă care curge din cója unor arbori ce se gāsesc prin țările căldurose, numite în sciinȗă țări tropicale.

Locuitoriī de pe acolo crestéză cója pomilor acelora și atunci curge zémă în vase ce pun aprópe. Dānd de aer, se întāresce încet încet; dupā aceea se tórnā în vase de pāmînt și ia orī-ce formă.

Cauciucul.

Cauciucul e o substanță elastică, adică se întinde cât vrei și dacă-i dai drumul se strânge îndată. Nu se topește în apă nici în spirt.

Cu el se fac *elasticele* de la ghetete, de la bretele și altele.

Fiind-că nu-l pătrunde apa, se întrebuintează la fabricarea de șoșoni, galoși, se fac și mantale de cauciuc pentru vreme de ploie.

Din el se fac *gumele* cu cari ștergem semnele creionului pe hârtie.

Moș Nėgu.

Cum se vindecă aricėla.

ricėla gangrenosă cānd este bine cāutată, se lecuiesce în 10 — 15 zile. Vindecarea se obține cu atāt mai ușor cu cāt gangrena pielei se produce mai departe de corōna copitei.

Cānd javartul cutanat nu este îngrijit, vindecarea lui se dobīndesce mai grēu, și pōte da loc la complicațiunii, dintre cari unele din partea copitei, cānd mōrtea pielei se produce pe corōnă sau în apropiere de ea, pōte să pricinuiescă pierderea animalului.

Calului bolnav de aricėlă gangrenosă, trebuie a i se întrerupe orī ce fel de serviciu. Se va despotcovi și se va aședă într'un grajd curat cu bun așternut. În urmă i se va tunde pėrul din părțile bolnave, spālāndu-se apoi piciorul pīnă d'asupra încheeturei genuchiului sau cotului, cu apă caldă și cu mult săpun.

Acestea fiind făcute, se începe tratamentul propriu dis.

Sīnt multe lécuri ce s'aū recomandat pentru vindecarea aricelei. Nu voiū spune însă de cāt pe cele mai practice.

Imediat ce animalul începe a schiopătă și are piciorul umflat, se va combate umflătura prin așă

disele *băi antiseptice*; dintre care cea mai obișnuită se face în modul următor: se ia un pumn de flóre de fîn și se pune într'o gălétă, se opăresce acea flóre cu apă fierbinte, în cantitate atât ca găléta să rămâe gólă ca de un lat de mână, se pun apoi în acéstă opăritură trei linguri de *creolină curată*, care se procură de la farmacie. Se lasă în urmă acéstă opăritură a se răci, ast-fel ca mâna să o pótă suferi, când este gata pentru a se băgă piciorul bolnav al calului în ea. Se ține piciorul în bae o jumătate de ceas și chiar mai mult, repetându-i-se aceste băi de 2—3 ori pe zi.

Băile antiseptice sînt bune chiar când n'am avé a face cu aricéla amintită, afară de casul când umflătura ar fi în legătură cu vră-o bólă a copitei, când fără a face rău, trebuie însă a se recurge și la alte mijloce, după casuri, și cât mai repede cu putință, bólele copitei fiind mai tot-d'a-una grave.

Cu băile urmăm pînă cade pielea care putreșce. După căderea pielei, când ne găsim prin urmare în fața unei răni, atunci schimbăm întru cât-va tratamentul. Băile nu le mai facem de cât odată pe zi, după care pudrăm rana cu *iodoform*, sau cu iodoform amestecat cu pulvere de scrobélă sau cu iodoform amestecat cu acid tanic (10 grame iodoform, 3 sau 4 grame acid tanic); peste pudră se pune puțină vată, scamă sau călți; peste care apoi se aplică o legătură, cu o pânză curată. Iodoformul și acidul tanic se procură, ca și creolina, de la farmacie.

De regulă 200 grame creolină și 10 — 15 grame iodoform, ajung pentru lecuirea unui picior cu aricéla gangrenósă. Neapărat însă, cantitatea doctóriilor atárnă mult de întinderea rěului.

Un om sěrman, din causă că iodoformul este cam scump, va puté să obțină vindecarea aricelei chiar numai cu creolină, pansând rănile după bae cu călți înmuiati în *apă cu creolină* (se pun 2 linguri de creolină curată într'un litru de apă).

In casuri grave, când animalul este cu totul trist,

când rănile sînt prea întinse și în apropiere de corônă, se va chema medicul veterinar.

Mai există în fine, o altă formă de aricelă, deosebit de cea gangrenosă, dar despre care ne vom ocupa cu altă ocazie.

Irimia Popescu.

Medic-veterinar.

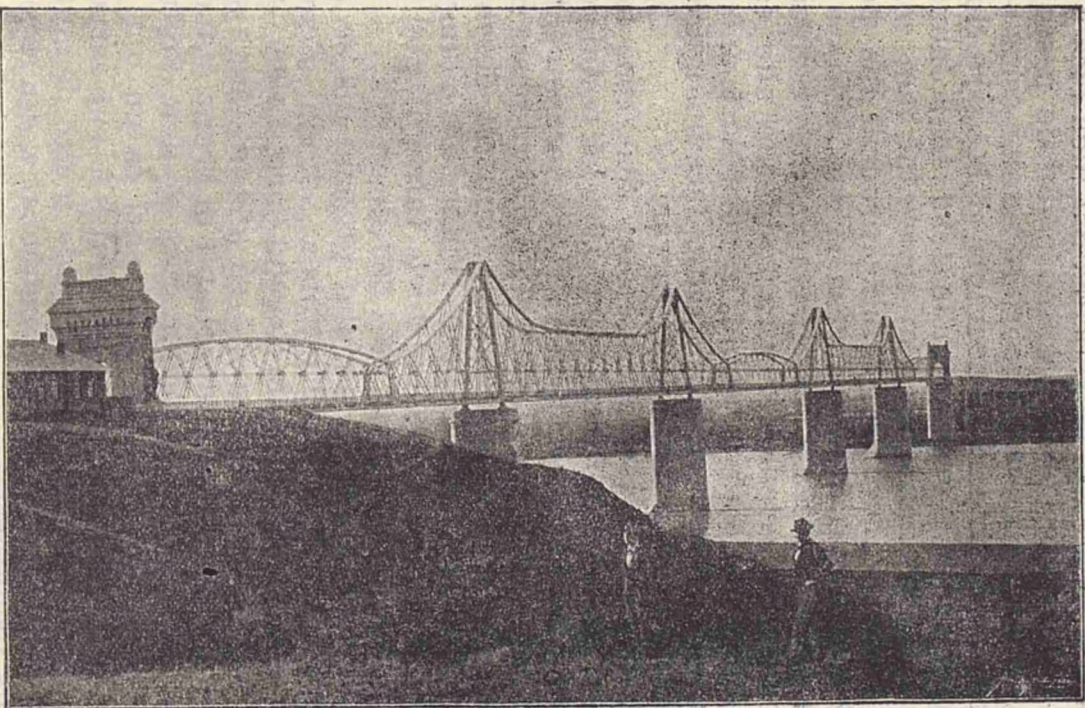
PODUL PESTE DUNĂRE.

na din cele mai mărețe lucrări ale noastre e *Podul peste Dunăre*. Dăm aici câte-vă note asupra acestei mult importante lucrări, căci numai așa ne putem cunoște bine încetul cu încetul țara, cu diferitele ei lucrări și instituțiuni folositoare.

Gândul Majestății Sale Regelui Carol, de la venirea ca Domn a fost de a uni țara românească cu Dobrogea, provincie turcască, dar veche provincie românească și de a avea în chipul acesta o ieșire la marea neagră pentru producțiunile noastre agricole și industriale și de a stabili prin țara noastră o comunicație directă și pentru tot-d'a-una între Occident și Orient. Ajutat cu pricepere și cu credință în vederile sale pentru dezvoltarea și mărirea României a fost Maj. Sa Regele de către marele și în veci neuitatul bărbat de stat *Ión Brătianu*. Șeful statului și cu șeful guvernului lucrau într'un gând și o simțire în această sfintă direcțiune de mărire națională.

Înainte de războiul din 1877—78 nu s'a putut face însă nimic pentru realizarea unei așa mari dorințe din cauza greutăților puse de Turcia, ci numai după război, când am luat din nou în stăpânire Dobrogea. Imediat s'a luat acum măsuri pentru facerea studiilor necesare, ca cât mai în grabă să se unescă Dobrogea cu patria mamă. Mai întâiu s'a făcut linia ferată București-Fetesci și Făurei-Fetesci, iar în 1883 s'a publicat un concurs pentru studierea terenului și facerea planului podului. Concursul n'a

Podul peste Dunăre

dat nici un rezultat. Asemenea concursuri s'aŭ mai ținut în 1885 și 1887, însă tot fără rezultat hotărâtor. Consiliul nostru tehnic compus din ingineri români capabili în frunte cu *Anghel Saligny*, a luat asupra-și facerea planurilor pentru linia ferată Fetești-Cernavodă cum și pentru podul de peste Dunăre. Panurile acestea, superioare tuturilor celor-l-alte prezentate la diferite concursuri și la care luase parte și străinii, erau gata în 1890. În 3 Ianuarie 1891 s'a fixat licitația; s'aŭ prezentat mai multe case străine. Lucrarea podului propriu țin peste Dunăre a luat-o casa franceză «Fives Lille,» a podului peste Borcea a luat-o casa Gartner, Schneider și Comp., iar cele-l-alte lucrări diferite alte case. Lucrările toate s'aŭ terminat în curs de 5 ani, așa că la 14 Septembrie 1895 s'a putut face inaugurarea sârbătorescă a acestei mari lucrări.

Intrégă această lucrare a costat 26.000.000 lei și anume: podul peste Dunăre 9.650.000 lei, podul peste Borcea 4.200.000, viaductele 5.700.000, terasamentele, apărările și clădirile 7.000.000 lei. Podul peste Borcea are o lungime de 420 metri cu trei deschidături, podul propriu țin peste Dunăre are o lungime de 750 metri cu 5 deschidături. Intregul pod are prin urmare o lungime de 1.663 de metri.

La fie-care capăt al podului propriu țin, se află o pörtă mareță cu inscripțiunea: «Podul Regelui Carol I, făcut sub domnia Regelui Carol I 1890—95.»

La pörta de la Cernavodă se află în stânga și în dreapta ca strejari doi dorobanți în bronz, stând în picioare și cu arma la picior gata de atac. Statuele acestea sînt de cincî orî mai mari ca un om.

Cu prilejul inaugurării podului s'a sub-scris de Maj. Sa Regele, de miniștri și de înalții demnitari ai statului un document comemorativ, din care reprodue următoarele:

«De adî înainte nimic nu mai desparte România din stânga Dunării de Dobrogea, pe care prin vitejia ostașilor noștri din rêsboiul de la 1877 am împreunat-o din nou cu patria muma.

Ast-fel vom puté să dăm acestei provincii și pa-

trioților ei de pe țermul mării totă îngrijirea noastră, spre a lor desvoltare și propășire. Mândri, împreună cu țara întrégă, că am ridicat un monument, care face fală némului românesc și care va fi pururea îndemn puternic pentru urmașii noștri spre a purcede tot mai departe pe calea muncii, a civilizației și a măririi, Am semnat acest document de vecinică amintire.»

P. G...

Lucrările de întreținerea cartofului.

După ce cartoful s'a semănat în bune condițiuni, trebuie ca pământul să se ție în perfectă curățenie, ca vrejii să pôtă cresce cât mai bine. Numărul lucrărilor nu se pôte fixa, de și de obicei se fac 2 lucrări și anume: când vrejii au crescut de v'ro câți-vă centimetri, se face prima săpătură și, când au început să înflorască, cartofii se mușuroesc.

Când între rinduri și cuiburi este aceeași distanță de 55, c. m., în cazul acesta se întrebuințază prașitorea cu un cal.

Ast-fel după ce s'a prașit rindurile în lungime, atunci se prașesc și în lățime, lucrarea este cu mult mai economică. Același lucru se face când cartofii se mușuroesc.

Am dis că numărul lucrărilor nu se pôte determina, căci depinde de anotimp, de climă și de varietatea de cartofi. Când varietatea semănată are vrejii cu foi mari, în cazul acesta lucrările se micșorază, pentru că la această varietate de cartof, vrejii prin luna Iulie, acoper totă suprafața pământului, așa în cât plante rele nu mai pot să crască.

Unii agricultori rup toți vrejii cari încep să dea după ce a început cei-l-alți vreji să înflorască, pentru că creșterea tuberculelor, la varietățile cari dau o producțiune mai mare, ar rămâne mai mult la suprafață, și din cauza ploilor ar rămâne descoperite de pământ și ar înverdi, dacă vrejii dați mai în urmă nu s'ar rupe.

V. S. Moga.

Din popor.

ȚIGANUL ȘI PUTINA CU LAPTE.

ost-a odată un țigan, care servise și el la un boer, și drept răsplată i-a dat o putină cu lapte... Cum s'o ducă el acasă? că eră grea. O pune în cap... Pe drum ce se gândește el?:

«Pe laptele ăsta eu iaă 20 franci; cu 20 franci eu iaă 2 oi; 2 oi îmi fată 2 miei; se fac 4, astea încă 4 se fac 8 și așa mai încolo. O să ajungă vreme să am 1.000 de oi; atunci am să-mi cumpăr un faiton (trăsură) cu 4 cai înaintași; și am să mai cumpăr ochelari. O trecu socru-meu pe lângă mine o să-și iea căciula, eu să i fac «moț» (și plecă capul) dar n'am să-mi scot jubenui măcar să crape ei, o să trecă ginere-meu, iar așa, o să trecă popa, tot așa, boerul de la moșie, tot așa... (Și tot plecând țiganul capul mereu, putina se tot vârsă, și de odată se împedică de o buturugă și vârsă laptele): Na! dișe țiganul... N'apucaiu să-mi cumpăr nici nădragi, nici ițari, nici ochelari, dar astea ca astea; dar mălaiu la bieții copilași!»

Hristea N. Țapu.

Sfaturi pentru îmbrăcăminte.

CACIULA ȘI PALARIA.

Din timpuri vechi s'a gândit omul să-și acopere capul cu ceva. Măcar că natura a avut grijă să-i dea părul care-l poate feri de relele vîntului, căldurii, frigului, omul a simțit și simte nevoie să nu se lase cu capul descoperit.

La noi se întrebuintează diferite acopereminte de cap: la oraș pălăria, la țară căciula. Pe ici-colo vedem și fesul. Soldații poartă chipiuri; iar de cât-vă timp s'au obișnuit copiii să umble cu șepci.

Doctorii spun că cea mai rea din toate e căciula, fiind-că se lucrează din piele de oie—vorbin de sătenii—și ast-fel e grea, ține prea tare cald la cap și face pe om să sufere de dureri de cap și de ochi. Pălăria e mai bună, pentru că nu e așa grosă, nu

ține așa cald și, având margini, îți apără și céfa și ochii.

Nu e vorbă, pălării sînt de multe soiuri. Pălăria tare și înaltă pe care o pörtă orășenii (joben, giuben) este negreșit fôrte rea; cevă mai bună de cât pot-capul (fiind-că are margini), dar destul de vătămătoare prin faptul că e tare și grea.

După câți doctori am întreat, am aflat că cele mai bune pălării sînt cele moi, cu margini largi de tot. Pentru vară sînt bune pălăriile de paie, dar tot cu marginile largi.

Radu.

RESISTENȚA SEMINȚELOR LA FRIG.

D-l Théselton Dyer, directorul grădinelor din Kew, împreună cu d-l Dewar fisician engles, au făcut câte-vă experiențe asupra rezistenței semințelor la frig. Experiențele s'au făcut cu semințe de grâu, orz, pepene, muștar, mazăre adică cu specii a căror semințe sînt cu totul diferite ca volum și compozițiune chimică. Înainte experimentatorii s'au asigurat că aceste semințe posedau facultatea de încolțire.

Aceste feluri de semințe fură introduse într'un tub de sticlă, care a fost lipit la capătul gol cu ajutorul unei lampe. Tubul a fost pus apoi în aer lichid, apoi timp de mai bine de o oră în hidrogen lichid, la o temperatură de 250 grade centigrade sub zero. Acest tratament n'a produs nici o stricăciune exterioră asupra semințelor normale.

Eră în luna Iulie: atunci au fost semădate într'o séră rece și după 4 zile toate semințele au încolțit.

Experiența a fost reluată, însă în condițiuni diferite. În loc să pună semințele în tub de sticlă, ele au fost puse într'o odaie fără aer unde hidrogenul curgea pe măsură ce se formă. Ele rămaseră timp de 6 césuri înmuiate în acest lichid a cărui temperatură eră de 234°; și după acest tratament ele încolțiră după 4 zile.

Din aceste experiențe se vęd cât sînt de rezistente la frig organismele semințelor în stare de viața latentă. Prin urmare gerurile cele mai mari n'au nici o acțiune asupra semințelor pe cât timp embrionul (colțul) n'a început a se desvoltă.

O vorbă mare.

Fericirea tuturor s'ar realiză, dacă fie-care ar căută să facă fericirea altuia.

Un oraș de marmoră albă.

— În satul Ontaris, care face parte din confederația Statelor-Unite, se află un oraș clădit pe d'a-ntregul din marmoră albă, ceea-ce e destul de rar, și e nelocuit, fapt și mai rar.

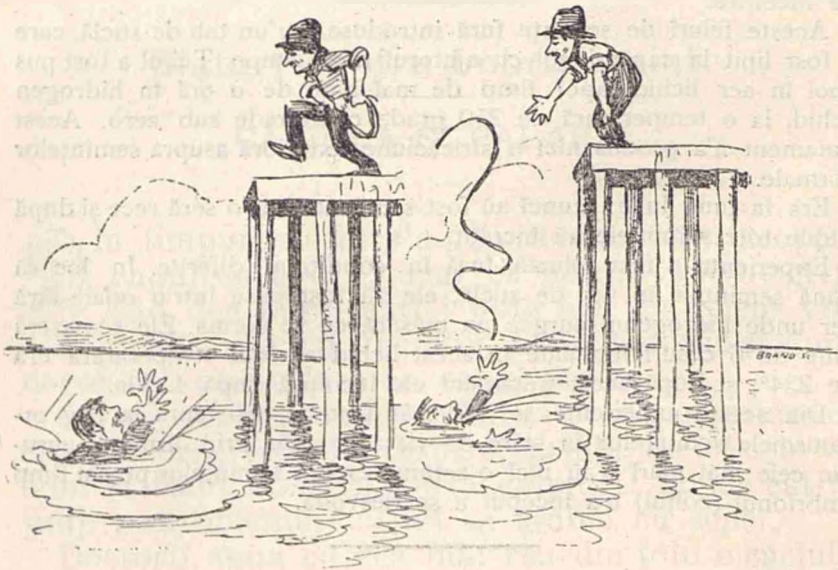
Acum vr'o dece ani s'a descoperit prin partea locului o mare pepită de aur.

Faptul acesta, care s'a aflat numai de cât în America, a atras acolo pe 5.000 căutători de aur. Ei săpând, au dat peste o vină marmoră și, zoriți de nevoi, au clădit din ea un tribunal, o școală, o primărie, o biserică, prăvălii și case.

Mina n'a răspuns totuși marilor așteptări ale orașenilor, ei sfârșiră prin a nu mai găsi nici o pepită de aur, și după doi ani de zile n'a mai rămas nici țipenie de om în cetatea de marmoră.

Pagina glumetă.

Cum se scapă un om de la înecare.

-- Aoleu!... Mă înec! Săriți! Măi omule, aruncă-mi o frînghie ca să scap.

— Iacă, și-am aruncat frînghia.

SĂ NU CREDEȚI ÎN STRIGOI!

Într'o zi veni baba Chira și povestiă lucruri prea înfricoșate, cum trecând într'o seră prin pădurea vecină satului, i-a ieșit o capră vînată înainte sbîerînd și punându-i-se în cale ca să n'o lase să trecă; iar într'o dimineță pînă în zori a vedut pe malul lacului de lângă puțul, ce este la capul satului, un cal mare și înalt, întîndu-și gâtul peste lac, care vroia s'o mușce.

O vecină mai cum se cade, luă vorba și dise: Bine, mamă Chiro, ce spui așa prăpăstii, că te aude fetița și crede, căci ea e mică și nu scie că nu este așa? Veți, n'o fi fost cumpăna puțului? că și eu am auđit multe spunendu-se cînd eram mică, dar n'am vedut nimic și nici nu cred să ved vre-o dată.

Marióra ascultă ca și înlemnită; i se sburlise pèrul de cele auđite.

Ea crescù mare și erà de vre-o 12 ani, cînd Catrina, mama sa, o sculă într'o dimineță pînă în ȃiuă și o trimese la cumètra Fira din satul vecin, ca să cèră nisce mosóre de urzit, căci aveà să pună pânză s'o țesă pînă la Sf. Nicolae.

Fetița, după multe codeli, plecă; dar pare că ceva o strîngeà de inimă. Du-te repede, mamă, dise Catrina, nu-ți mai fie urît că acum ești mărnicică. Ca o săgètă, trecù fata prin ogradă și peste cîte-và clipe se găsià în păduricea unde baba Chira spusese că a fost întîmplarea cu capra. O coprinde de odată o frică așa de mare, că în mișcarea și fișiitul frunzelor bătute de vîntul unei dimineți de tòmna, vedeà tóte jigăniile pe cari nici odată nu le mai veduse.

La un moment dat, cînd privirile fetiței se aruncau în tóte părțile, se împiedecă de o rădăcióră din potecă, și cădù ca trăsniță în nesimțire. Se făcù ȃiuă, sórele se ridică, dar fetița nu mai venià! Mama, coprinsă de grijă, se ȃea pe urma fetei și cînd colo, ce să veđi?! Marióra trântitã cu fața la pămînt

se sbăteă și tremură vargă, îngânând cuvinte neînțelese și scose cu spaîmă!

Peste câtă-vă vreme, de chin și durere pentru toți, Marióra care înebunise, móre și e însoțită de preotul satului, în vaetele mamei desnădăjduite, către locașul de veșnică odihnă.

Câtă durere pe biată Catrină, cât de nemângăiată rămâne ea acum, fără nici un sprijin în lume și lipsită de dulcéța ȓilelor ce gustase când avea pe sërmana Marióra, în care ȓilnic vedeă chipul blând al tatălui ei, mort pe câmpul de luptă cu păgânii?...

Peste câte-vă ȓile tot satul sciă de ce murise Marióra; iar în Duminica viitoare, părintele Teodosie, care e și învățator, le ține în biserică o frumoasă cuvîntare, așa, cum înțelege poporul, în care arătă că ceea ce cred cu arătările de capre și ieđi și strigoî și diavoli prin păduri și văi, nu vin de cât din frica omului fără minte și curaj, că numai cei ce umblă beți ved câte jigăniî tóte prin crâng și pe la códa rîpilor, că un om tréz și cu sciință de carte nu vede nimic nóptea, că numai babele ce umblă din ușă în ușă după rachiú și stricat casele, spun câte povești auđite și neauđite, cum le dá lor beția să vorbescă. Apoi îi povățuesce că atunci când copilul plânge de fóme și e bolnav, în loc să-l sperie că vin Turcii, orî popa, orî dascălul, orî lupul de sub pat, mai bine să-i spună că Dumneđeu o să ne trimetă sănătate și vre-o 2—3 mâini de mălaiú sau o pâine și aducend-o tatăl sau mama peste câtă-vă vreme, copilul ar căpëtă încredere în Dumneđeu, care ne iubesc, ne apëră și ne dá tot ce avem; iar ómenii cei ce ved prin întuneric ieđi, capre, strigoî și altele de acest fel, să aibă credința că Dumneđeu, care îngrijesc de noi, n'a pus nimic spre spaîma noastră și că acele sînt numai închipuirî ale omenilor neîncredetóri în ajutorul lui Dumneđeu și cari nu sciú să citescă, cari în loc de a

veni la biserică stau totă ziua în cârciumă și nu-și dau copiii la școală.

Așa a povățuit părintele Teodosie pe sătenii săi acum vre-o cincisprezece ani, și toți l-au ascultat. Și de se duce cine-vă în satul lui, vede cât de colo pomii pe marginea drumurilor, case frumoase și bune, plug în curte și boii la jug, vite frumoase, vaci cu lapte și orețeni multe. Când îi sta la masa unui om de acolo, ți-e drag să privești la copiii lui, rumeni, plini de viață, unul spune o poezie cu îngerașul pe care o scie de la școală, altul aduce linguri, orî pâne la masă; iar părinții veseli spun plini de bucurie: Cu ei ne mângâiem, că avem pentru cine alergă. Acolo copiii ascultă pe părinți și-i iubesc, pentru că și părinții seiu cum să iubească pe copii. Femeile își fac ele hainele și totă îmbrăcămintea casei, cum au apucat de la moși-strămoși.

Toți se duc la biserică; iar un jidan, care acum vre-o șese ani ținea cârciumă acolo, a plecat, pentru-că nu mai da nimeni pe la el și rămăsese sărac lipit.

Ilie Preoteșcu, nepotul popei, ține han, dar aduce numai frânghii, căpestre de cai, lânături, cuie, chibrituri și alte mărunțisuri. Țuca nu cumpără nimeni, pentru-că unii au vii; alții își cumpără vin din podgorii.

Bătăi între oameni nu sînt. Certurile lipsesc. Judecăți pentru călcare de hotare n'au, fiind-că pe toate le desfac ei între ei cum pot mai cu popa, cu primarul, etc. și toți sătenii iubesc pe părintele Teodosie, pentru-că și el îi iubesc și-și pune sufletul pentru ei.

P. Dumitru.

Moșia.

Cronica săptămânei.

— Curiósă mai e și firea! Intr'o săptămână de zile am avut în țară, rînd pe rînd, vreme caldă și liniștită, noaptea brumă și îngheț, apoi ploii, zapadă mare, viscol, desgheț în multe părți, vreme închisă. A fost un viscol puternic în Moldova, răsăritul Munteniei și în Dobrogea. In jud. R.

Sărat (plasa Grădiștea), a fost o adevărată furtună: acoperișele școlilor, bisericilor și ale caselor au fost smulse de vânt. De asemenea și Marea Négră, a fost foarte înfuriată. Din pricina viscolului au fost nămețite mai multe trenuri, și rupte firele telegrafice și telefonice în multe părți.

— După veștile primite la ministerul domeniilor starea semănăturilor de rapiță e acésta:

Argeș. Dacă va fi tot ger, rapița e în primejdie.

Bacău. În câte-vă locuri, gerul a atins rapița.

Botoșani. Parte din rapiță a suferit.

Dorohoiu. Gerul a stricat mai tótă rapița.

Iași. Nu se póte încă spune în ce stare e recolta rapiței.

Ilfov. Numai rapița crudă a suferit.

În cele-lalte județe rapița n'are încă nimic pînă acum.

— M. S. Regele a primit din partea Impăratului Germaniei, a Reginei Țărilor-de-jos, a regilor Saxoniei, Vürtembergului și al Bavariei scrisori de felicitare, drept răspuns la vestea pentru nascerea A. S. R. Principesa Maria.

— D-l medic primar al jud. Iași, inspectând la Podul Ilóei, a găsit mai mulți cârciumari că vindeau băuturi spirtóse falsificate. A cerut darea în judecată și închiderea cârciumilor.

Iată o faptă demnă de tótă lauda!

— Ministerul Instrucțiunei comunică tuturor că elevii pregătiți în particular pentru examenul a două clase, vor face cererea de examen cu șese luni mai înainte. Ei vor trebui să aibă și vîrsta cerută și să fi trecut clasa precedentă cu cel puțin nota opt.

Dór anul acesta se primesc cererile pînă la 15 Martie c.

— În jud. Tulcea pe un loc de 200 pogóne se va începe cultivarea bumbacului de către d-l I. Comănescu. E nădejde ca acéstă plantă să dea róde, căci a isbutit, fiind cultivată pe locuri mici. Ne-ar prinde fórte bine să se întindă și în alte părți cultura bumbacului, după ce se vor face negreșit încercări.

— Se primesce legatul lăsat de răposatul I. Leț, spre a se cumpérà cărți și haine elevilor din comuna Rîșca, jud. Suceva.

— S'a trimis de către Ministerul Instrucțiunei o circulară privitoare la pămînturile bisericesci. De acum înainte să nu se mai lipsescă preoții de folosul pămîntului, ori de câte pogóne ar fi.

Acolo unde s'a arendat pămîntul, baniî arendiî vor fi asemenea în folosul clerului pînă la sfîrșirea contractului de arendare.

Numai locurile date prin legile de împroprietărire a însurășeilor se vor arendă și venitul se va vêrsa pînă ce se vor clădi bisericî în noile sate.

— Se aude că cârmuirea rusescă a dat poruncă să se

strângă armata de uscat și de apă. Fiind vestită că Rusia își îndrepteză armata spre granițele turcesci din Asia, Turcia a trimis tunuri și omeni în Asia, ca să întărească locurile. Același lucru l-a făcut Turcia și în Macedonia și Albania, temându-se de nescăi-vă răsvrățiri și măceluri ale Macedonenilor și Albanezilor.

— În Africa-de-sud se urmăzează războiul Anglo-Bur. Englezii au cuprins Bloemfontein fără lupte. S'a înălțat stégul englez pe palatul fostului președinte al rep. Orangelui. Mulți orangezi, vedându-și moșiile amenințate cu răpire, s'au întors acasă depunând armele.

Președintele statelor Orange și Transvaal au depeșat guvernului englez. Ei cer pacea, numai ca englezii să le păstreze neatârnrarea țărilor. Și tocmai acest lucru nu-l voese Englezii!

Orașul Mafeking din Nordul Coloniei Capului, înconjurat de multă vreme de Buri, nu mai pöte susține înconjurarea. Garnisöna engleză se hrănesce acum cu carne de cal și pâine făcută din nutreț de vite. Trupele engleze se aproprie însă de acest oraș, care își așteptă cu răbdare scăparea.

S'au dat în câte-vă locuri lupte de puțină însemnătate. Câte-vă sute de Buri au picat prinși în mâinile dușmanilor.

Burii din Transvaal amenință pe Englezii cu aruncarea în aer a orașului cu mine de aur, Johannesberg (din centrul Transvaalului), ceea-ce le-ar pricinui o pierdere de 150 milioane. Dinșii întăresc orașul Pretoria, capitala Transvaalului, cât pot mai bine. Vom mai vedé în curînd, dacă această republică africană va mai resista mult puterii Englezilor.

G. T.

INFORMAȚIUNI

Conferințele generale ale institutorilor și învățătorilor în acest an vor dură 7 zile și anume de la 13—19 Aprilie sêra inclusiv și se vor ține în capitala fie-cărui județ în localurile denumite de revisorul școlar, de la orele 8—11 a. m. și 3—6 p. m.

În ședințele de dimineață se vor ocupa membrii corpului didactic cu revederea cunoștințelor din științele fisico-naturale în care intră și cunoștințele prevădute în programa analitică a școlilor primare sub titlu de exerciții intuitive, cu metodică acestui obiect de studiu, precum și cu felul cum fie-care institutor sau învățător și-ar puté singur alcătui colecțiunile și aparatele necesare predării științelor fisico-naturale.

În ședințele de după amiazi se vor ocupa cu lecțiunile de probă cu copiii și cu citirea acestora. Subiectele lecțiunilor se vor alege din toate ramurile științelor fisico-naturale.

În ziua de 19 Aprilie se vor examina de comisiunea instituită pentru acest scop obiectele expuse de învățătorii aspiranți la sporul de 10% pentru lucrul manual.

No. 2.

ÎNTÂMPLĂRILE PERICULOSE
ALE
UNUI MARINAR FRANCES
ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

II.

Sórele se ridică și luminează un pământ de care valurile se spărgeau cu un șgomot asurzitor. Deși nu eram departe, totuși nu puteam vedea țermul, din cauza valurilor spumegânde ce-l băteau. Lîngă noi era o mică insulă de ale cărei stînci fusese zdrobită corabia noastră. Fie-care val lua câte-o scîndură din stărămăturile corăbiei. Tocmai construiseam o luntre cu care să ajungem la țerm și ne pregătiam a o umple cu lucrurile de cari aveam mai mult nevoie, când ne vedurăm încunjurați de o flotilă de luntre din cari eșiră nisce ómeni cu chipul urît și înfățișarea înspăimîntătoare, care ne împresură cât ai clipi.

A încercă să ne apărăm eră peste puțină, căci erăm armați cu

Un fioros negru care pareă a fi șeful acestor sêlbatici. . .

măciuci, arcuri, lănci și săgeți. Ne predarăm decî de bună voie și furăm duși în luntrea unui fioros negru care pareă a fi șeful acestor sêlbatici.

Eră înalt, cu ultiătura încruntată și capul îi eră acoperit cu nisce pěr lung și soios, în cât ai fi đis că-I un cap de lup înfipt într'o prăjină. Intăiū începură prin a lua tot ce găsiră în corabie, apoi o traseră spre mal. O mulțime de alte bărci veniaū înaintea noastră, iar cei din ele scoteaū nisce țipete drăcesci vėđându-ne. Intr'o jumėtate de oră, trecurăm dincolo de stâncile pe care pilotul nelericitei «*Speranța*» le zărise în ajun, și înaintea noastră zărirăm intrarea unui mic golf, atât de bine ascuns de stâncile ce-l înconjuraū, în cât eră peste puțință să-l poți vedé din largul mării.

Frumusețea tabloului ce se desfășură înaintea ochilor mei, mă făcú să uit pentru un minut că eram prizonier și că mórtea pôte mă așteptă pe acel pămînt atât de bogat. Pe apele golfului liniștite și străveđii ca o oglindă se jucaū rađele unui sóre arđător. La miađă-đi se lăsaū înaltele coline carl închideaū intrarea în mare ; spre miađă-nópte malurile, puțin răpóse, formaū ca nisce terase ; peste tot se vedeă o vegetație atât de bogată cum nu mai vėđusem. Din loc în loc se vedeaū sate ascunse prin păduri, iar ceva mai spre miađă-nópte se zăriaū turme pascénd în libertate. Satul, în care locuiaū învingėtorii noștri, se întindea spre rėsărit și se oglindea în apele limpeđii ale băei: sėlbaticii cu desăvârșire goi, eșiră din tote părțile și veniră să ne ajute la debarcare.

Fără îndoială ne găsiam pe cóstele Nouei-Guince. Ce ne așteptă óre? Căđusem în mâna canibalilor (măncători de ómeni) sau eram prinșiil unui popor rėsboinic dar de trebă? În zadar cercam să aflăm ceva cercetând fețele negre ce ne înconjuraū; nu puteam vedeă alt de cât o mare mirare produsă mai cu sémă de culórea noastră albă.

Eram prăpădiți de fóme, lăcurăm tot felul de semne pînă ce sėlbaticii ne pricepură și ne deteră smochine, curmale și nisce carne pe care o măncam ca un lup, fără să-mi pese de ce eră. Tótă điua rėmaserăm în sėma copiilor, femeilor și bătrănilor carl nu se mai săturaū privindu-ne. Bărbații se îndeletniciaū cu descărcarea *Speranței* care vedeaū că în curînd se va scufundă. În adevěr că spre sėră s'a și scufundat, după cum am aflat în urmă, cu atăta repeđiciune în cât toți sėlbaticii carl se aflaū în ea s'aū înecat.

Când veni nóptea, ni se legară mânăile și picioarele cu nisce funii făcute din scórță de copaci și furăm închiși într'o casă făcută din lemn, de alt-fel fórte bine construită. Un mare număr de sėlbatici ne păđiaū. N'am închis ochii tótă nóptea, deși eram rupți de ostenėlă. În zori paznicii veniră să vađă dacā eram bine legați și nu voiră cu nici un chip, cu tóte rugămintele nóstre, să ne taie funiile carl ne intrase adănc în carne. Ceva mai tărđiū soși șeful care ne prinsese și porunci să ne deslege. Ni se aduse apoi pesce, smochine și o bėutură puțin cam tare, care după cum am aflat în urmă, eră un ceai făcut din foile unui copac mare, fórte cunoscut prin acele locuri.

Acastă bătură făcea poftă de mâncare; dar, fiind-că sëlbaticii pusesse în ea și o iarbă ce aduce somn, îndată ce mâncarăm adormirăm cu toții adânc.

Când ne deșteptarăm, sôrele eră sus și ne vëdurăm cu desăvârșire desbrăcați în mijlocul unui țarc închis cu un gard înalt.

Cevă mai târziu sosi șeful care ne prinsese. (pag. 669).

O mulțime de bărbați, femei și copii ne înconjură și-î vedeam după gesturi că erau șôrte mirați. Îndată ce vëdură că ne-am deșteptat, ne aduse din noii de mâncare pe care nici n'o atinseserăm, dar către sêră am fost nevoiți să mâncăm, căci ne era o fôme cum n'avuseserăm nici odată. Sêra ni se dădù voie să ne ghemuim pe nisce paturî de iarbă verde ca și cum am fi fost nisce porci.

(Va urma).

Societatea Funcționarilor Publici.

În ziua de 14 Maiu 1900, la ora 10 dimineața, se va ține licitație la sediul Societății Funcționarilor Publici, strada Piața-Amzii No. 9, pentru darea în antreprisă a clădirei Palatului Societății. Costul acestei clădiri după devis se urcă la suma de 400.000 lei. Informații se pot lua în orice zi cu începere de la 20 Aprilie 1900 între orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.

Se aduce la cunoștința d-ilor concurenți că ofertele vor fi închise; supraoferte nu se primesc.

Concurenții spre a fi admiși la licitație vor trebui să depună o garanție în numerar sau efecte publice admise de autoritățile publice reprezentând 6% din valoarea devisului. Garanția definitivă va fi de 10% din valoarea devisului și se va completa la sub-scrierea contractului.

Tôte taxele de timbru și înregistrare, precum și taxele de construcție ale Primăriei privesc pe adjudecatar.

Nu se vor admite la licitație de cât Români sau naturalizați cu cunoștințe tehnice speciale sau cari vor dovedi că au mai executat asemenea lucrări, precum și Societatea Română de Construcțiuni și Lucrări publice.

Adjudecatarul va trebui să începă lucrările neapărat pînă la 25 Maiu 1900.

Nouii premii abonaților noștri.

Pentru 1 Aprilie 1900 toți abonații revistei plătiți pe anul al III-lea cum și cei ce se vor abona din nou, vor lua parte prin tragere la sorți la 7 premii, consistând în 5 tablouri în culori, reprezentând subiecte din istoria națională, având fiecare tablou lățimea de 110^{cm.} pe 96^{cm.} înălțimea, încadrate în rame aurite; precum și 2 hărți a țării Românești cu țările vecine, întinse pe pânză și lucrare de Institutul geografic al armatei, în mărime de 2^m pe 2^m închise în tocuri elegante. Cu numărul acesta descriem subiectul tabloului al II-lea.

Tabloul „Luarea Griviței“ se va acorda și în viitor, tuturor câți vor mai plăti pe anul al III-lea, sau se vor mai abona din nou.

MULȚUMIRI

După cum un om mulțumesc salvatorului vieții sale tot așa și eu mulțumesc din adâncul inimei onor. profesor și medic Russ. și d-lui dr. Butu secundar al său: pentru arderea pe care și-o pun spre a-mi salva sănătatea.

C. Tocilă.

*
* *

Onorabila Administrație a Domeniului Coronei, a bine-voit a oferi și anul acesta ca în toți anii, 56 volume cărți pentru biblioteca acestei școli, cum și cărți în valoare de 55 lei pentru copiii săraci ce frecventază școala ce dirijez. Sub-semnatul în numele școlii și a părinților acelor copii, aduc cele mai respectoase mulțumiri, pentru această faptă vrednică de totă lauda.

C. N. Ionescu.

Invătător, Piscu-Sadovei, Doljiu.

POȘTA REDACȚIEI

- A. M.* — «Amicul Păsărilor» se va citi.
G. Teodorescu, Făurei. — Se va publica.
M. C. Z., Isvoarele. — Se va citi.
D. M. D., Icoana. — Nu se vor publica poeziile.
Pr. L. — «Legenda rachiului» nu se va publica.
N. Simionescu, Ciorna. — Se va publica.
Pr. R. Nicolescu, Cocărgăna. — Se va publica.
Pr. B. Popescu, Balta. — Se va publica.
A. C. M., Slobozia. — «Cei doi călugări» nu se publica. «Hrana țaranului» se va citi.
Nurma. — «Două caractere» se va citi.
A. T., Brătulești. — Nu putem publica nici povestea, nici poezia. Trimiteți altceva.
N. Pînțoiu. — «In chestia islazuriilor» se va citi. «Magaziile de rezervă» se va publica.
Petre I. Gh., Scorțaru. — Se va publica despre grădini cu prescurtări. Dialogul nu
Pr. A. Enescu, Clejani. — Se va publica.
C. G. Spincanu, Orzescl. — Se va publica.
D. Sandu. — Se va publica, însă mai pe scurt.
I. D., Loco. — «Bașivul» nu se va publica.
M. Costescu, Drăgășani. — Se va publica.
Z. G. N., Dobrogea. — Așteptăm altceva.
Zaky Apostolescu. — Se va publica.
I. D. Răscu, Roșița. — Se va publica.
N. B., Cărăpcescl. — Se vor citi.

FLAUTUL NAPOLITAN

Cu clape perfecționate foarte durabile

Oricine, chiar și un copil începând de la 5 ani, poate cânta cu acest flaut cele mai frumoase cântece, fără a avea cea mai mică idee de muzică. Un flaut cu 28 cântece streine și 13 românești, lei 1.50.

În provincie se expediază franco contra lei 2 primii înainte în mărei poștale său cu mandat poștal.

Cu ramburs nu convine să se expedieze un singur flaut, de ore-ce porto și taxa rambursului costă lei 1,55

Mulțumiri primite pentru aceste flaute din partea d-ilor: Sub-locot. Niculescu, Fălticeni; Const. T. Măneulescu, student, Buzău; F. Vasiliu, Ruginosa; Gh. Ioan Păslaru, C. Lung; Alexandru Sava, Constanța; Mișu M. Garofil, Buzău; D. Negulescu, Comarnic; I. Dobrescu, Alexandria; Th. Vasiliu, Galați; P. Ionescu, Craiova și multe altele se pot vedea la biuroul meu; de alt-fel mă oblig a restitui costul la nemulțumire.

ȚITERA TIRGLEANA

„IDEAL”

Cu care oricine, chiar și copiii și persoane cari nuscău carte, poate cânta imediat cele mai frumoase cântece, fără nief o școlă și fără a ave cea mai mică idee de note sau muzică.

Prețul unei țitere într'o cutie elegantă,

NE. La nemulțumire se inapoiază imediat banii.

A. S. Lindenberg — București, Str. Stavropoleos No. 2/AL. Etagiul I-ii.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-nișii, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95

» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de effine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albiniei.

Cititorii revistei vor ave un scadement de 5% din prețurile insemnate, prezentand cuponul.